

РЕШЕНИЕ

№ 3116

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7015** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Еко Енерджи Мениджмънт ООД срещу решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР в частта му по т. IX.2, с която се определя, считано от 01.07.2023 г., актуализация на преференциалната цена, без ДДС, на електрическа енергия, произведена от ел. централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци /комбинирано производство/ с инсталирана мощност до 5 MW – в размер на 306,31 лева/MWh и премия за тази цена в размер на 46,19 лева/MWh без ДДС.

Жалбоподателят моли решението в атакуваната част да бъде отменено. Претендира разности. Представя списък /л. 760/.

Ответникът, Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки. Претендира разности. Прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ не взима становище.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима. За дружеството е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика на

ВАС. Обжалваното решение на КЕВР е индивидуален административен акт съгл. трайната съдебна практика по предходни ценови решения. Това е обсъдено подробно и в Решение № 13415 от 7.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 11306/2016 г., касаещо предходно решение на КЕВР № Ц-24 от 2015 г. за актуализиране на преференциална цена.

Жалбата е допустима и с оглед представените с нея доказателства – разрешение за ползване на електрическа централа /л. 66/, договор за изкупуване на ел. енергия /л. 44/, договор за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на електрическа енергия от ВИ при общи условия /л. 51/, както и договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа /л. 54/.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение, в обжалваната част – т. IX.2 – е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от ел. централи с мощност до 5 MW и над 5 MW от биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци – Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, като е определена, считано от 01.07.2023 г., актуализация на преференциалната цена, без ДДС, на ел. енергия, произведена от ел. централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци /комбинирано производство/ с инсталирана мощност до 5 MW – в размер на 306,31 лева/MWh и премия за тази цена в размер на 46,19 лева/MWh без ДДС.

С молба от 22.04.2024 г. /л. 607/ жалбоподателят е уточнил, че частта от решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, относима към централата му, е т. 28. С молбата е приложено и решението на КЕВР /л. 608 и сл./.

Видно от доказателствата по делото – разрешение за ползване от 2013 г. /л. 66/ и договор за компенсиране с премии от 2019 г. /л. 34/ - Еко Енерджи Мениджмънт ООД притежава енергиен обект по смисъла на пар. 1, т. 23 от ДР на Закона за енергетиката - БиоЕЦ Еко Енерджи С., чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл за производство на ел. енергия от ВИ с обща електрическа инсталирана мощност от 1,3 MW. Жалбоподателят е сключил договор с ЕВН Б. Електроснабдяване ЕАД за изкупуване на ел. енергия от 10.10.2013 г. със срок на действие от 20 години съгл. чл. 31, ал. 2, т. 1 от ЗЕВИ /л. 34/.

Към датата на сключване на договора за изкупуване е в сила Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. /л. 608 и сл./, съгл. т. 28 от което приложимата цена е била 277,39 лева/МВтч.

Със заповед от 12.04.2023 г. на Председателя на КЕВР /л. 515/ е сформирана работна група, която да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на премии за ел. енергия от ВИ, както и с определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на ел. енергия, произведена от ВИ.

От НСИ е изискана и представена релевантната за приемане на решението на КЕВР информация /л. 505/. Такава е постъпила и от Министерството на земеделието относно годишните индекси за изменение на цените на дървесина, царевича за силаж и оборски тор /л. 506 и сл./.

Агенцията за устойчиво енергийно развитие /АУЕР/ е изпратила на КЕВР данни за средногодишната продължителност на работа на ФЕЦ /л. 507 и сл./.

На 26.05.2023 г. е проведено закрито заседание на КЕВР в състав Енергетика, на което е обсъден и приет доклад с вх. № Е-Дк-662 от 22.05.2023 г., видно от извлечение от протокол № 169 /л. 442/. Същият е приложен по делото /л. 477/.

На 31.05.2023 г. е проведено обществено обсъждане на проекта на решение на КЕВР относно определянето на преференциални цени на ел. енергия, произведена от ВИ /л. 431 и сл./. Съобщение за предстоящото обществено обсъждане е публикувано на интернет страницата на КЕВР /л. 441/.

Видно от извлечение от протокол № 210 оспореното решение на КЕВР е прието на 30.06.2023 г. на закрито заседание /л. 118/. Подробно са обсъдени постъпилите становища на заинтересованите лица, приложени и по делото /л. 172-л. 428/.

Становище е постъпило и от Еко Енерджи Мениджмънт ООД /л. 196/. Същото е обсъдено от КЕВР /стр. 7 и сл. от атакуваното решение/.

С определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание от 27.07.2023 г. /л. 530/ на страните е указана доказателствената тежест, като е допуснато и изслушването на съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/.

От Фонд Сигурност на електроенергийната система /ФСЕС/ по искане на КЕВР /л. 550/ е приложено писмо /л. 572/, съгл. което сключеният между ФСЕС и Еко Енерджи Мениджмънт ООД договор от 31.07.2019 г. за компенсиране с премия е действащ към датата на поучаване на съобщението – 17.10.2023 г. От страна на производителя не е постъпвала молба за прекратяването му.

От вещото лице Ц. В. е изготвена и е приета СИЕ /л. 586 и сл./ в съдебно заседание на 16.04.2024 г. /л. 602/.

СИЕ е оспорена от жалбоподателя, поради което е допусната повторна такава /л. 604/. На новоназначеното вещо лице от КЕВР са изпратени ценовите модели във връзка с приемане на решения на КЕВР /л. 641 и сл./. СИЕ от 05.06.2024 г. /л. 697 и сл./ заедно с документите от КЕВР, са приети в съдебно заседание на 24.09.2024 г. /л. 714/.

Повторната СИЕ отново е оспорена от жалбоподателя, поради което съдът е допуснал тройна СИЕ /л. 715 гръб/. Същата е заличена, доколкото въпреки двукратното му уведомяване /в съдебно заседание на 24.09.2024 г., както и с призовка, връчена му редовно на 04.11.2024 г. – л. 729/, жалбоподателят не е внесъл определения за тройната СИЕ депозит.

От правна страна съдът намира следното:

Решение № Ц – 13 от 30.06.2023 г. в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство. Същото е прието на основание чл. 21, ал. 1, т. 86 от ЗЕ, чл. 6, т.1, чл. 32, ал. 1, т. 1 и чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и пар. 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр. 9/2021 г.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 86 от ЗЕ Комисията определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, а съгл. чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса.

Енергията от биомаса безспорно е такава от ВИ, съгл. пар. 1, т. 8 от ДР на ЗЕВИ.

Административният акт е издаден и при спазване на изискването за форма, съгласно чл. 59 от АПК. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на процесния акт са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразността му.

Не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от Еко Енерджи Мениджмънт ООД в административното производство. Съгласно чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от Комисията на основание чл. 21, ал. 1, т. 86 от ЗЕ и чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е актуализиране на преференциални цени и определяне на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. В този смисъл същото не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, хипотезата на която изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт /така е прието изрично в мотивите на Решение от 11.05.2021 г. на АССГ по адм.д. № 2965/2019 г., оставено в сила с решение от 21.06.2022 г. по адм.д. № 7291/2021 г. на ВАС/.

Нормата на чл. 14, ал. 1, предл. 3 от ЗЕ посочва, че КЕВР провежда процедура за обществено обсъждане със заинтересованите лица по въпроси от обществена значимост за развитие на енергийния сектор. След проведеното на 31.05.2023 г. обществено обсъждане на проект на решение, в установения 14-дневен срок в Комисията са постъпили писмени предложения и възражения от заинтересовани лица, включително и от Еко Енерджи Мениджмънт ООД, които са разгледани и подробно обсъдени от КЕВР в оспореното решение. Дори и по отношение на някое отделно възражение КЕВР да не е изложила самостоятелни мотиви, това не представлява съществено процесуално нарушение, което да води до отмяна на административния акт /така Решение № 7121 от 01.06.2009 г. на ВАС по адм. дело 21/2009 г., VI отд./, тъй като всички релевантни факи и обстоятелства от значение за случая са изяснени съгл. чл. 35 от АПК.

В горния смисъл е и съдебната практика на АССГ по спорове, касаещи други точки от Решение № Ц-13/30.06.2023 г., а именно решение от 17.01.2024 г. по адм.д. № 7021/2023 г. и решение от 27.10.2023 г. по адм.д. № 7022/2023 г., с които жалбите са отхвърлени.

Разглежданото решение на КЕВР в оспорената му част е постановено при спазване на материалния закон.

Няма спор между страните, че централата на жалбоподателя за производство на електрическа енергия от биомаса е въведена в експлоатация на 28.10.2013 г. и следователно касаторът се ползва от насърченията по чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ. Спорният по делото въпрос е дали КЕВР законосъобразно е актуализирала преференциалната цена и е определила премия.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 – разходи за суровини за производство на енергия /т.6/; разходи за горива за транспорта /т.7/; както и разходи за труд и работна заплата /т.8/.

Чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ предвижда, че коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Ал. 6 /в приложимата редакция/ на същата разпоредба регламентира, че процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя от КЕВР, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. Съгласно чл. 32, ал. 7 и ал. 8 от ЗЕВИ процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година; процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година.

В атакуваното решение административният орган е приложил формулата, по която са направени относимите към жалбоподателя изчисления съобразно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ /л. 84/ и видно от двете заключения на вещите лица, така направените изчисления са законосъобразни.

На първо място, както е прието и в горесцитираното решение на АССГ по адм.д. № 2965/2019 г., изцяло потвърдено от ВАС, КЕВР правилно е изчислила коефициента като сбор на произведенията на процентното изменение на всеки от отделните ценообразуващи елементи /суровини, горива, труд/ и неговия относителен дял в общите разходи. Не е налице противоречие с текста на чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, доколкото същият последователно изброява трите елемента /суровини, горива, труд/ (т.1), всеки от които следва да се умножи с дела му от общите разходи (т.2), като за да се получи математически валиден и съответен на съдържанието на правната норма резултат следва крайният коефициент да се изчисли посредством сбора на произведенията на всеки от трите компонента по т. 1 с величината по т. 2. В противен случай, ако всяка величина по т.1 се умножи както с величината по т.2, така и с останалите величини по т.1, резултатът би бил правен и фактически нон-сенс. Както бе посочено, идентичен начин на изчисление от КЕВР е приет за законосъобразен в горесцитираното решение на АССГ, потвърдено от ВАС. В този смисъл и задачата на вещото лице да изчисли коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ единствено посредством умножения /л. 590/ и твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението на КЕВР поради неприлагане на формула, съдържаща единствено умножения, се явява неоснователно. В тази насока са и разсъжденията и на двете вещи лица /л. 590 гръб и л. 706/. В подкрепа на горното е и

разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия /Наредба 1/2017/, която включва именно математическото действие „събиране“: необходимите годишни приходи се формират като сбор от нормата на възвръщаемост и прогнозните годишни разходи.

На следващо място, съдът, макар да кредитира заключенията като цяло, следва да отбележи, че част от поставените от жалбоподателя въпроси са относими към изчисления на КЕВР в предходно решение № Ц-11/14.06.2017 г., което не е предмет на настоящия спор и няма отношение към оспорваните цени, тоест и отговорите са неотнесими. Това важи предимно за първоначално изготвеното заключение от вещото лице В.. Повторната СИЕ е взела предвид направеното от жалбоподателя в молба от 22.04.2024 г. /л. 607/ уточнение /л. 698 гръб и сл./, въз основа на указанията на съда от съдебно заседание от 16.04.2024 г. /л. 604/, съгл. което уточнение относима към централата му е т. 28 от решение № Ц-19/28.06.2013 г. Въпреки указанията на съда обаче, жалбоподателят в молбата от 22.04.2024 г. отказа да измени поставените от него въпроси към СИЕ, относими към изчисленията на КЕВР във връзка с централи, чиито цени са определени с решение Ц-11/14.06.2017 г., макар неговата централа да не попада в тази категория. В този смисъл, изчисленията на вещите лица, касаещи решение Ц-11/2017 г., са неотнесими и съдът споделя възраженията на ответника в тази насока, направени още в съдебно заседание на 16.04.2024 г. /л. 603 гръб/. Неоснователни по изложените съображения са и възраженията на жалбоподателя в жалбата му относно използваната на стр. 27 и стр. 28 от решението на КЕВР формула. Относими обаче са разсъжденията на вещото лице В. относно начина на определяне на коефициента, който според жалбоподателя следвало да се приложи спрямо цялото преференциална цена, но вещото лице не счита, че е така, като показва математически защо това твърдение на дружеството е невярно /л. 590 гръб/.

В заключението си вещото лице К. /л. 697 и сл./ изрично е взела предвид и е посочила, че относимо за жалбоподателя е решение Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР /л. 690 гръб; л. 703, пар. последен; л. 703 гръб и др./ и съответно е дала отговори в тази насока, като е отговорила и на въпросите, касаещи решение Ц-11/2017 г., респ. стр. 27 и стр. 28 от атакуваното решение Ц-13/2023 г. /л. 703/, на които жалбоподателят изрично претендира да бъде отговорено.

В табличен вид експертът е проследила относимите ценообразуващи компоненти /л. 701 и сл./.

Вещото лице К. ясно е описала елементите по чл. 32, ал. 2, т. 6-8 от ЗЕВИ, които са включени при определянето на коефициента, проследила е изчисленията във формулата, относима за жалбоподателя съгл. т. 28 от Решение № Ц-19.2013 г. на КЕВР $/16,81\%=41,81\%*34,4\%+0,00\%*29,7\%+3,96\%*44,49\%+5,19\%*12,8\%/$, съобразно приетото от КЕВР в обжалваното решение /л. 84/, и е обяснила начина на получаване на така включените проценти /л. 704 и сл./. Изрично в СИЕ е записано, че математическото определяне е вярно /л. 704 гръб/. Съобразно изискването на чл. 32, ал. 4 вр. ал. 2, т.6-8 от ЗЕВИ експертът е посочил начина на изчисление на компонентите в посочената формула. На стр. 8 от заключението вещото лице е записало, че елементът „разходи за отпадна биомаса от земеделие за производство на енергия“ е неотнесимо към жалбоподателя, поради което и отново видно от таблицата /л. 700 гръб/ – частта от горната формула включва $0,00\%*29,7\%$. Следователно,

неоснователни са възраженията в жалбата /л. 15/ относно неправилност на изчисленията в решението на КЕВР, за невярност на сметките на КЕВР.

За да отговори на въпросите на жалбоподателя, касаещи решение Ц-11/2017 г., експертът К. е записала, че не е анализирала финансов модел за данните на л. 27 от решение Ц-13/2023 г., касаещи централите, чиято цена е първоначално регулирана с Решение Ц-11/2017 г. Вещото лице правилно е обяснило, че с оглед 20-годишния период на регулиране /периодът, за който ел. енергията се заплаща по преференциална цена/ съобразно годината на въвеждане на централата в експлоатация, за централата на жалбоподателя 2023та година се явява 10та година, а за централи, въведени в експлоатация през 2017та, респ. чиято цена на ел. енергия за първи път е регулирана с решение Ц-11/2017 г., 2023та година е 6та такава, поради което стойностите на стр. 27 и стр. 35 от атакуваното решение са различни. Това е така, тъй като на стр. 27 са посочени елементите с техните относителни тегла след дисконтиране, и същите не показват теглата преди това пресмятане. В тези стойности на стр. 27 вече е отчетен ефектът на времето и парите. Неправилно е да се смесват теглата на елементите преди и след дисконтиране от една страна и съвсем различни модели от друга /л. 705/.

В заключителната част на експертизата /л. 798 гръб/ в.л. К. е посочила, че коефициентът от 16,81% е приложен към всеки от ценообразуващите елементи, които подлежат на промяна, а именно разходи за дървесни остатъци за производство на енергия /суровини/, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата. Непроменени с коефициент са възвращаемост на капитала, разходи за амортизации, други разходи и разходи за ремонт.

Съдът изцяло кредитира обсъжданото заключение на СИЕ, като с оглед текста на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ намира, че именно по този начин следва да бъде приложен въпросният коефициент, а не спрямо цялата преференциална цена. Изрично в текста е залегнало правилото, че цената се актуализира с коефициент, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8. С този коефициент не следва да се актуализира цялата преференциална цена, тъй като в нея са включени и други елементи, които не подлежат на актуализация. Това е записано и в горесцитираното решение на ВАС от 21.06.2022 г. по адм.д. № 7291/2021 г. Според ВАС чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ посочва, че коефициентът отразява единствено изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, а именно: разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата, а не на всички ценообразуващи елементи. Идентични са изводите и в Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 188/2023 г. и в Решение № 9211 от 17.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1805/2020 г., които се отнасят до спор между същите страни, но за други ценови решения – съответно Решение № Ц-17/1.07.2017 г. и Решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР. В този смисъл сметките на жалбоподателя на л. 15 от делото, макар и касаещи неприложими към централата му коефициенти /тъй като същите касаят Решение Ц-17/2022 г. КЕВР/, се отнасят до начин на пресмятане на формула, който не съответства на текста и логиката на закона и на цитираната практика на ВАС.

Неоснователни са и останалите възражения на жалбоподателя в жалбата, които по същество касаят математическите сметки на КЕВР и финансовите модели, използвани в годините при приемане на множество ценови решения, вкл. и на тези, касаещи цените на ел. енергия на производители, ползващи като суровина биомаса.

Дружеството-жалбоподател многократно реферира към стр. 28 от оспорваното решение – в жалбата си и в молбата, с която са поставени задачите към СИЕ. Включително в жалбата му се възразява срещу изчисления процент от 16,32%. Както бе посочено по-горе в изложението, посоченият процент и стр. 28 от решение Ц-13/2023 се отнасят до решение № Ц-11 от 14.06.2017 г., което е неприложимо спрямо жалбоподателя, чиято цена е определена за първи път с решение Ц-19/28.06.2013 г. /т.28/.

Видно от мотивите на решение № Ц-11/14.06.2017 г. същото се отнася до определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина..., с комбинирано производство, въведени в експлоатация по смисъла на ЗУТ през периода от 01.02.2015 г. до 06.03.2015 г. Няма спор, а това е видно и от приложеното от самия жалбоподател разрешение за ползване, че централата му е въведена в експлоатация на 28.10.2013 г. /л. 66/. Следователно и въпреки че решение Ц-11/14.06.2017 г. е постановено след съдебна отмяна /по жалба на Еко Енерджи Мениджмънт ООД/ на решение № Ц-1 от 28.01.2015 г., въпросното решение Ц-11/2017 г. не се прилага по отношение на него. В мотивите на ВАС по адм. дело № 5102 от 2016 г. за отмяна на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. в частта по т. 2, изрично е записано като основание за отмяна, че липсва яснота относно това кои са адресатите на оспореното решение. Именно този пропуск е отстранен с решение № Ц-11/2017 г. Последното отново е обжалвано от Еко Енерджи Мениджмънт ООД, но с определение на АССГ № 7494 от 07.10.2019 г. по адм.д. № 7693/2017 г. жалбата му е оставена без разглеждане като недопустима поради липса на правен интерес от обжалване. Определението на АССГ е обжалвано от Еко Енерджи Мениджмънт ООД, но с разпореждане от 20.01.2020 г. на ВАС по адм.д. № 135/2020 г. същата е оставена без разглеждане.

Налице са и последващи опити на дружеството да му бъдат определени цени съобразно решение № Ц-11/2017 г., но съдът е последователен, че същото не намира приложение. Така, с решение на КЕВР № Ц-30 от 16.08.2019 г. за отмяна на мълчалив отказ по заявление на Еко Енерджи Мениджмънт ООД (постановено след решение на АССГ № 3069 от 09.05.2018 г. по адм. дело № 10957 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7758 от 23.05.2019 г. на ВАС по адм. дело № 8182 от 2018 г.), е отхвърлено искането на дружеството за възобновяване на адм. производства по издаване на Решение № Ц-24 от 30.06.2015 г., в частта по т. IV. 3., на КЕВР и Решение № Ц-17 от 30.06.2016 г., в частта по т. VIII. 2. на КЕВР, като бъде определена цена съобразно Решение № Ц-11 от 14.06.2017 г. за периодите от 01.07.2015 г. и от 01.07.2016 г. Решение № Ц-30/16.08.2019 г. е обжалвано от Еко Енерджи Мениджмънт ООД, като с решение на АССГ № 6374 от 04.11.2021 г., постановено по адм. д.

№ 7188/2021 г., потвърдено с решение № 2852 от 25.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12487/2021 г., докл. А. А., жалбата на Еко Енерджи Мениджмънт ООД е отхвърлена.

С оглед на изложеното, всички референции на жалбоподателя към изчисленията, касаещи централите по решение № Ц-11 от 14.06.2017 г. и процента от 16,32%, се явяват неотнормирани и неоснователни.

Както и самият жалбоподател в жалбата си и в уточнителната молба от 22.04.2024 г. /л. 607/ посочва – относима за него е т. 28 от решение Ц-19/2013 г. Мотиви във връзка със същото са изложени в атакуваното решение на КЕВР № Ц-13/2023 г. на стр. 34,35 от същото, като изчисленият за жалбоподателя процент е 16,81% и именно той е релевантен.

Относно оспорената от жалбоподателя формула за изчисление – по-горе са изложени подробни мотиви, като същата формула последователно се използва в ценовите решения на КЕВР за актуализация на цени – такива са ежегодните решения на КЕВР, приети на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Действително част от тези ежегодни решения на КЕВР са отменени от ВАС поради немотивираност, но с подробни мотиви на АССГ и ВАС е потвърдено например Решение № Ц-1/15.02.2019 г. на КЕВР /постановено след отмяната на решение № Ц-17 от 30.06.2016 г./, което е обжалвано от Еко Енерджи Мениджмънт ООД – оспорването е отхвърлено с Решение № 3016 от 11.05.2021 г., постановено по адм. д. № 2965 по описа на Административен съд София - град за 2019 г., оставено в сила с решение № 6105 от 21.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7291/2021 г., III о., докладчик съдията Р. Л.. Потвърдени от съда са също Решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР, в частта му по т. IX. 2 – жалбата срещу него е отхвърлена с решение № 5502/13.09.2019 г., постановено по административно дело № 8035/2018 г. на АССГ, оставено в сила с решение от 17.08.2021 г. по адм.д. № 1805/2020 г. по описа на ВАС, докл. Ю. К.; както и Решение № Ц-27 от 01.07.2020 г. на КЕВР, т. IX.2 – жалбата срещу него е отхвърлена с Решение № 5993 от 19.10.2022 г., постановено по адм. дело № 7537/2020 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 188/2023 г., докл. П. П..

Мотивите на КЕВР в горепосочените решения, както и математическият модел, съответно формулата за изчисление на преференциалната цена, са идентични на процесната, поради което няма основание в настоящото производство да се приеме обратното, а както бе посочено – и двете СИЕ потвърждават този факт. Обстоятелството, че формулата не е изрично записана математически в ЗЕВИ или в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия, не е предпоставка за отмяната на решението на КЕВР на това основание. Същата е в съответствие с чл. 32, ал. 4-8 от ЗЕВИ.

По-нататък, част от възраженията на жалбоподателя касаят ценообразуващи елементи, които са приети с решение № Ц-19/2013 г. и същите не подлежат на промяна. До такъв извод е стигнала и в.л. К. /л. 798 гръб/. Основният принцип, заложен в ЗЕВИ, е, че цената на електрическата енергия от ВИ не се изменя

за срока на договора за изкупуване /чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ/, освен в случаите по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят. Следователно изменението на преференциалната цена представлява изключение от общото правило, а както е известно в правната теория, изключенията не се тълкуват разширително. В този смисъл КЕВР може да изменя единствено стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6-8 от ЗЕВИ – разходи за суровини за производство на енергия, за горива за транспорта и за труд и работна заплата, при това съобразявайки се с чл. 32, ал. 6-8 от ЗЕВИ – на базата съответно на годишни индекси, определени от Министъра на земеделието, средна пазарна цена за проходната отчетна година и разходи за труд на база на данни от НСИ. Всички останали ценообразуващи елементи са влезли в сила с приемането на решение Ц-19/2013 г. и не подлежат на промяна /с изкл., когато е налице хипотезата на чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗЕВИ вр. пар. 1, т. 28 от ДР на ЗЕВИ, което е отделно административно производство/. Недопустимо е преразглеждането на инвестиционните разходи, нормата на възвращаемост, структурата на капитала, производителността на инсталацията и другите експлоатационни разходи /чл. 32, ал. 2, т. 1-5 и т. 9 от ЗЕВИ/ в производствата по актуализиране на цени за групата производители на електрическа енергия от биомаса /съгл. горещитираното решение на ВАС по адм.д. № 7291/2021 г., с което е потвърдено решението на АССГ по адм.д. № 2965/2019 г./.

Използваните изходни данни по чл. 32, ал. 6-8 от ЗЕВИ са верни съгл. заключението на СИЕ, като за същите са приложени и доказателства /л. 519-521/. Обсъдени са както в обжалваното решение /стр. 26-27, л. 80 от делото/, така и в доклада от дирекция Електроенергетика и Топлоенергетика и дирекция Правна /стр. 8-9, л. 481 от делото/. Изчислените проценти на трите компонента /л. 481/ съответстват на заложените във формулата на стр. 35 от обжалваното решение /л. 84/.

Неоснователно е позоваването на жалбоподателя на стр. 9 от жалбата му /л. 16/ на решение № Ц-27/01.07.2017 г. Първо, такова решение няма. Прието е решение № Ц-17/01.07.2017 г. на КЕВР. Второ, жалбоподателят се опитва да черпи изгодни за себе си правни последици от същото, като същевременно го е обжалвал, вследствие на което цитираното решение на КЕВР е отменено по неговата жалба в частта му по т. VII.2 с решение № 5990/19.10.2018 г., постановено по адм. дело № 8300/2017 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с решение от 03.07.2019 г. на ВАС по адм.д. № 3407/2019 г., докл. М. Ч.. Трето, въпреки посоченото, КЕВР е приела възраженията на Еко Енерджи Мениджмънт ООД, направени още в хода на приемане на решение № Ц-17/2017 г., като видно от СИЕ /стр. 21, л. 707/ калоричността от 3 700 kcal/kg съгл. решение Ц-19/2013 г. е коригирана на 2 600 kcal/kg в оспорваното решение Ц-13/2023 г. Заложената във финансовия модел калоричност от 2 600 kcal/kg съответства на допустимите осреднени нива на влажност на суровината, които следва да бъдат заложили в изчислителния модел. В тази връзка, неотнормирани са изложените от жалбоподателя доводи /стр. 10 от жалбата му/, че в ползваната от него суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, има водно

съдържание (влажност) около 50%, а енергийната калоричност е около 1200 kcal/kg. Дружеството би могло чрез последващо изсушаване да достигне до параметрите, заложи в модела. Предвид това, въпрос на управленско решение и анализ "разходи - ползи" е използването на подобни решения, с оглед увеличаването на производителността и намаляване на разходите. Калоричността от 2600 kcal/kg изрично е обсъдена в решението на АССГ по адм.д. № 7537/2020 г., оставено в сила от ВАС в решение по адм.д. № 188/2023 г.

В тежест на жалбоподателя, който черпи изгодни за себе си правни последици от получаваната държавна помощ под формата на преференциална цена, е да използва суровина, която е икономически най-подходяща като цена, влажност, калоричност и пр. В тази връзка, съобразно заключението на двете СИЕ, законосъобразно са изчислени разходите за суровини съгл. чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ на база на определените от Министъра на земеделието годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. КЕВР не е длъжна да взема предвид индивидуалните разходи на Еко Енерджи Мениджмънт ООД при определяне на преференциалната цена. Ако дружеството купува неизгодна по цена и калоричност суровина по някаква причина, това не може да бъде вменено в тежест на потребителите на ел. енергия, които са реалните платци на преференциалната цена на тази енергия.

В т. 3.14 на повторната СИЕ /стр. 21, л. 707/ вещото лице е посочило, че заложената инсталирана мощност от 2,5 MW има за цел да отрази среден размер на разходите за електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW като група централи, за които първоначално е определена преференциална цена с Решение № Ц-19/28.06.2013 г., които да бъдат включени като задължителен ценообразуващ елемент. Посоченото обаче няма връзка с начина на определяне на експлоатационните разходи, доколкото видно от таблицата на вещото лице, изготвило повторната СИЕ, /стр. 21, л. 707 и стр. 26, л. 709 гръб/ разходът на суровина законосъобразно е изчислен за производство на 1 MWh енергия.

Цената по чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ се определя за цялата група производители, а не се определя цена за отделните централи като се отчитат спецификите на всеки един производител. Т. е и разбирането на Върховния административен съд, съдържащо се в Решение № 3607 от 18.03.2021 г. по адм. дело № 14462 от 2019 г. В тази връзка се явяват необосновани оплакванията на жалбоподателя, че конкретно по отношение на неговата електроцентрала били необходими повече суровини за производството на 1 MW електрическа енергия. Посоченият аргумент е несъстоятелен с оглед целта на закона и не би могъл да се отрази на преценката за законосъобразност на обжалвания акт, тъй като същият е свързан с конкретни управленски решения на собственика на електрическата централа, като касае субективни икономически фактори, които не подлежат на преценка в настоящото производство.

Преференциалната цена не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, която група е формирана според вида ел. енергия от ВИ и инсталирана мощност. Именно

и по тази причина КЕВР е приела средна годишна продължителност на работа на инсталации с директно изгаряне от 7000 часа за групата, а не индивидуално за жалбоподателя, при условията на своята оперативна самостоятелност. Индивидуалните нужди на жалбоподателя не могат да са основание за незаконосъобразност на решението на КЕВР. В., въпросната продължителност на работа от 7000 часа изрично е обсъдена в Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 188/2023 г., като е приета за законосъобразна. Няма основание в настоящото производство да се приеме обратното.

Неоснователни са също и възраженията на жалбоподателя относно начина на определяне на премията по следните съображения:

За първи път, на 08.05.2018 г. в ДВ, бр. 38, са публикувани съществени изменения на ЗЕ, с които част от производителите на енергия от ВИ, получаващи преференциални цени, преминават към нова схема на финансиране – посредством премии. Създава се нова т. 8б на чл. 21, ал. 1 от ЗЕ, съгласно която КЕВР определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 4 MW и над 4 MW. Съгл. новия чл. 36и от ЗЕ тези производители сключват с Фонд „Сигурност на енергийната система“ договор за компенсиране с премии, като, видно от мотивите към ЗИДЗЕ, произведената от тях енергия се продава по свободно договорени цени. За всеки продаден мегаватчас до достигане на нетното специфично производство тези производители следва да получат премия от ФСЕС. За целите на определянето на премията за електрическа енергия, произведена от ВИ, КЕВР, съгл. новата т. 8в на чл. 21, ал. 1 от ЗЕ /в приложимата редакция/, следва да изчисли прогнозна пазарна цена за електрическата енергия съгл. пар. 1, т. 42 от ДР на ЗЕВИ.

Целта на обсъдените изменения, съгл. мотивите на ЗИДЗЕ /№ 854-01-19 от 27.03.2018 г., 44-то НС/, е засилването на конкуренцията и подобряването на цените на дребно. Предложените промени са заимствани от модела на Световната банка за пълна либерализация на електроенергийния пазар. Целта на въведената мярка е интегрирането на свободния пазар на производителите, чиято енергия до момента се изкупува по преференциални цени. Измененията на ЗЕ от една страна минимизират ефектите от прекомерната държавна помощ, а от друга – създават стимули за активно поведение на производителите на пазара на електрическа енергия. Това от своя страна допринася за неговата ликвидност и постигане на оптимални цени за всички участници в производството, търговията и потреблението на електрическа енергия.

Ежегодно разпоредбите на ЗЕ се изменят, като се включват допълнителни групи производители с по-малка мощност, поради което такъв се явява и жалбоподателят.

Според пар. 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. в ДВ, бр. 9 от 2021 г., КЕВР определя на производителите на електрическа енергия от ВИ премии, като разлика между определената до влизането в сила на този закон

преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. В тази връзка, за целите на определянето на премиите за електрическа енергия, произведена от ВИ, КЕВР следва да изчисли прогнозна пазарна цена за електрическата енергия. По смисъла на пар. 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник е среднопретеглената годишна цена за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, биомаса, други видове ВИ и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Съгласно чл. 22а от Наредба № 1/2017 г. премиите за електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се определят като разлика между определената преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, в зависимост от първичния енергиен източник.

В решението на КЕВР е направен подробен анализ /стр. 45 и сл., л. 89 от делото и сл./ на прогнозната пазарна цена за периода 01.07.2023-30.06.2024 г. Изложени са подробни мотиви, които няма да бъдат преповтаряни в настоящото производство, но същите са в съответствие с разпоредбите на раздел За от Наредба № 1/2017 г. Съгласно чл. 37а /в приложимата към датата на оспорваното решение редакция/ от Наредба № 1/2017 г. КЕВР определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. След това се определят групови коефициенти, съгл. чл. 37б, ал. 1 /в приложимата редакция/ от Наредба № 1/2017 г., отразяващи отклонението между средната пазарна цена за базов товар на пазара ден напред за предходната календарна година и постигнатата среднопретеглена цена от съответната група производители на пазара ден напред за предходната календарна година. Прогнозната пазарна цена за всеки ценови период за съответната група се определя като произведение от определената цена за базов товар и груповия коефициент, отразяващи отклонението между средната пазарна цена за базов товар на пазара ден напред за предходната календарна година и постигнатата среднопретеглена цена от съответната група на пазара ден напред за предходната календарна година /чл. 37в от Наредба 1/2017 г./. Постигнатата среднопретеглена цена на пазара ден напред се определя, като се симулира участие на пазара ден напред за предходната календарна година, въз основа на валидираните от независимия преносен оператор /ЕСО ЕАД/ графици в Д-1 (деня преди доставката) на част от производителите от съответната група, сумата от чиято обща инсталирана мощност представлява поне 10 на сто от общата инсталирана мощност на всички производители, на които се дължи премия, попадащи в тази група /чл. 37б, ал. 3 и ал. 4 от Наредба 1/2017 г. в приложимата редакция/.

Действително по отношение на групата производители, в която е жалбоподателят, е извършена симулация само с „Монди Стамболийски“ ЕАД. Това е така, тъй като от една страна не е спорно между страните, а това е посочено и в жалбата, че производителите от биомаса са много малко. От друга страна, използвани са графиците, които са предоставени от ЕСО ЕАД. Тези графици включват всички централи, които не са имали ремонт и са работили 12 месеца през годината и които са преки членове на балансиращите си групи. В тази връзка, за определянето на прогнозната пазарна цена по групи производители, за които е определяна премия, единствено могат да се използват преки членове, тъй като те имат индивидуални графици. Предвид това, за нуждите на симулацията са използвани графиците на всички производители, преки членове, които ЕСО ЕАД е предоставило на КЕВР.

КЕВР подробно е обсъдила възраженията на Еко Енерджи Мениджмънт ООД, както в атакуваното решение, така и в протокола от 30.06.2023 г. /л. 126/, като съдът споделя мотивите на КЕВР, доколкото същите са съобразени с нормите на раздел. За от Наредба № 1/2017 г.

Следва да се отбележи също, че вследствие на всички симулации, касаещи отделните групи производители, прогнозната пазарна цена от 256,37 лева/МВч за периода 01.07.2023-30.06.2024 г., при прилагане на груповия коефициент – не се е изменила съществено, като за групата на жалбоподателя е определена една от най-високите цени /л. 91/ - 260,12 лв/МВч. Доколкото обаче индивидуалният размер на премията представлява разликата между определена от КЕВР преференциална цена, приложима за съответната група централи, и прогнозната пазарна цена за съответната група производители, към която се отнася жалбоподателят, съгл. чл. 22а от Наредба № 1/2017 г., то и крайният размер на премията възлиза на така определената сума от 46,19 лв/МВч без ДДС /т.6.17 от таблицата на стр. 56 от оспорваното решение/.

В крайна сметка, значението на премията за всеки производител е различно, в зависимост от това как е преценил да продава произведената от него ел. енергия. Ако производител сключи договор с фиксирана цена /и към нея се прибави премията/ финансовият резултат ще е различен от крайната цена на производител, който продава по пазарни цени на борсата и получава премията. Поради това, независимо, че размерът на премията е еднакъв за производителите, за някои от тях този размер може да е удовлетворяващ, а за други - да е нисък. От това следва извод, че независимо от еднаквата премия, за всеки производител крайната цена на ел. енергията е различна. Това обстоятелство, обаче, не води до незаконосъобразност на начина на определяне на премията, в какъвто смисъл са твърденията на Еко Енерджи Мениджмънт ООД.

Напротив, видно от гореизложеното, премията е определена законосъобразно и при стриктно спазване на разпоредбите на Наредба 1/2017 г. Жалбата на дружеството и в тази част се явява неоснователна.

В горния смисъл са напр. решение от 09.10.2024 г. по адм.д. № 3426/2023 г. на ВАС, решение от 07.08.2024 г. по адм.д. № 3501/2023 г. на ВАС и др.

За пълнота на мотивите настоящият състав намира следното:

На първо място, прави впечатление, че Еко Енерджи Мениджмънт ООД обжалва абсолютно всички ценови решения на КЕВР за актуализация на преференциална цена, като с оглед възраженията му на практика цели определяне на индивидуални за дружеството преференциални цени на произведената от него ел. енергия, което не съответства на нормативната уредба и целта на закона.

Второ, преференциалните цени, съответно премиите, съставляват държавно подпомагане по см. на чл. 3, пар. 3, б. „а“ от Директива 2009/28/ЕО, съответно държавна помощ по смисъла на чл. 107 от ДФЕС. На 09.03.2016 г. Б. е изпратила уведомление до Европейската комисия във връзка с държавна помощ в областта на ВИ. В него е записано, че с мярката (преференциалните цени) се цели опазване на околната среда чрез насърчаване на производството на енергия от възобновяеми енергийни източници. На 04.08.2016 г. ЕК приема решение С (2016) 5205, в което се изследва начинът на предоставяне на добавката. В решението изрично е записано, че преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници съставляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Това е така, тъй като производителите на енергия от ВИ „получават възнаграждение в размер, надвишаващ този на възнаграждението, което те по принцип щяха да получават от пазара, ако помощта не бе предоставена“.

Изложеното означава от една страна, че след като дружеството се ползва от въпросната непазарна цена, в негова тежест е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че следва не само да получи претендираната субсидия, а същата следва да бъде и в различен размер. От друга страна, трайна е съдебната практика, че тази държавна помощ не е гарантирана. Държавата има право във всеки един момент да измени размера на държавната помощ, съобразно нуждите на отрасъла и дружествата не могат да претендират за гарантираност на печалбите им във времето, тъй като тези печалби се заплащат от цялото общество. В този смисъл е например т. 31 от решението на СЕС от 11 юли 2019 г., Agrenergy и Fusignano Due, С 180/18, С 286/18 и С 287/18, в която изрично се посочва, че икономическите оператори не могат да се позовават на правни очаквания „за запазването на съществуващо положение, което може да бъде променяно от националните органи в рамките на тяхното право на преценка.“ Според СЕС промяната в държавните схеми за подпомагане е допустима, доколкото същата следва да отчете промяната в икономическите обстоятелства и постоянното приспособяване към тях /т. 44 от същото решение/. Именно и това прави КЕВР с годишните решения за актуализиране на преференциалната цена на ел. енергия от биомаса по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. В решение от 19.07.2016 г. по дело С-526/14 (Tadej Kotnik и др. срещу срещу Državni zbor Republike Slovenije) СЕС посочва и допълнителни съображения за това си виждане, а именно, че целта на помощта не следва да стимулира бенефициентите към непазарно поведение и финансови облаги, които не водят до постигане на целите, за които е предоставено държавно подпомагане. За енергията от ВИ, тези цели се отнасят до насърчаване на производството ѝ и постигане на националните приноси съгласно приложението на Директива 2009/28 и впоследствие на

Директива 2018/2001. Но по-високата цена на енергията от ВИ, която на практика се заплаща от крайните потребители на ел. енергия, не следва да съставлява необоснована финансова тежест за тях и не следва до води до „изкривяване“ на пазара.

Възраженията на дружеството, че с начина на определяне на преференциални цени КЕВР по същество не подпомага производството на енергия от биомаса е неоснователно. Във втория национален доклад за напредъка в насърчаването и използването на енергията от възобновяеми източници от 27 декември 2013 г., който отчита изпълнението на „Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници“ за периода 2011-2012 г., изготвен на основание чл. 13, ал. 1 от ЗЕВИ, е отразено, че през 2012 г. е постигнат дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия в страната от 16.4 %, а това съвпада и със задължителната национална цел на РБ до 2020 г. съгл. Приложение 1 към Директива 2009/28/ЕО вр. чл. 12, ал. 1 от ЗЕВИ и НПДЕВИ. Съгл. чл. 12, ал. 2 от ЗЕВИ от 01.01.2021 г. делът на енергия от ВИ следва да е не по-малко от 16 на сто от брутното крайно потребление на енергия. Това означава, че производството на ел. енергия от ВИ, включваща и такава от биомаса съгл. пар. 1, т. 8 от ДР на ЗЕВИ, се развива с доста бързи темпове в РБ и КЕВР по никакъв начин не възпрепятства този процес.

Следва да се отбележи също, че електрическата енергия от биомаса има специфики, различаващи я от другите видове енергия от ВИ и в тази връзка са и последните изменения на Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, направени с Директива (ЕС) 2023/2413 на Европейския парламент и на Съвета от 18 октомври 2023. Измененията, съгл. чл. 5 от Директива 2023/2413 следва да бъдат транспонирани от държавите членки най-късно до 21.05.2025 г. Подробни мотиви са описани в преамбюла на Директива 2023/2413 и са конкретно отразени като изменения в чл. 3 от Директива 2018/2001. Съгл. новия текст на чл. 3, пар. 3 държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че енергията от биомаса се произвежда по начин, който свежда до минимум неправомерното нарушаване на пазара на суровини за биомаса и неблагоприятното въздействие върху биологичното разнообразие, околната среда и климата. Новият пар. 3г на цитираната разпоредба предвижда, че държавите членки не предоставят ново подпомагане, нито подновяват подпомагането за производството на електрическа енергия от горскостопанска биомаса в инсталации, произвеждащи само електрическа енергия, освен ако тази електрическа енергия не отговаря на поне едно от следните условия: а/ тя е произведена в регион, посочен в териториален план за справедлив преход, създаден в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) 2021/1056 на Европейския парламент и на Съвета поради зависимостта на региона от твърди изкопаеми горива, като той отговаря на съответните изисквания, определени в член 29, параграф 11 от настоящата директива; б/ тя е произведена чрез улавяне и съхранение на CO₂ от биомаса и отговаря на изискванията, определени в член 29, параграф 11, втора алинея; в/ тя се произвежда в най-отдалечен регион, както е посочено в член 349 от ДФЕС, за

ограничен период и с цел постепенно намаляване във възможно най-голяма степен на използването на горскостопанска биомаса, без да се засяга достъпът до безопасна и сигурна енергия.

Посочените изменения на цитираната разпоредба на чл. 3 от Директива 2018/2001 подкрепят изложеното по-горе, че в тежест на дружеството-жалбоподател е да докаже при условията на пълно и главно доказване всички свои възражения относно начина на определяне на преференциалната цена. В този смисъл, всички негови твърдения относно влажност, калоричност, цена и пр. на суровината следва да са икономически изгодни от една страна, за да не натоварват прекалено потребителите на енергия като платци на завишената цена, а от друга – посочените изменения на директивата показват специфичността на биомасата като вид възобновяем източник и налагат изискване към държавите членки за по-сериозен контрол върху тези производители, вкл. предвиждат дерогация на държавната помощ, ако са налице предпоставките за това – когато централата произвежда единствено електрическа енергия.

С оглед на всичко изложено атакуваното решение в оспорената му част се явява процесуално- и материалноправно законосъобразно и съобразено с целите на ЗЕ /чл. 2/ и ЗЕВИ /чл. 2/.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, и с оглед фактическата и правна сложност на делото, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Еко Енерджи Мениджмънт ООД срещу решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР в частта му по т. IX.2, с която се определя, считано от 01.07.2023 г., актуализация на преференциалната цена, без ДДС, на електрическа енергия, произведена от ел. централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци /комбинирано производство/ с инсталирана мощност до 5 MW – в размер на 306,31 лева/MWh и премия за тази цена в размер на 46,19 лева/MWh без ДДС.

ОСЪЖДА Еко Енерджи Мениджмънт ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

